

ПОСТАНОВЛЕНИЕ № 18 ОТ 1 ФЕВРУАРИ 2011 Г. ЗА УСТАНОВЯВАНЕТО И ОЗНАЧАВАНЕТО НА ЕВРОПЕЙСКИ КРИТИЧНИ ИНФРАСТРУКТУРИ В РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ И МЕРКИ ЗА ТЯХНАТА ЗАЩИТА

В сила от 04.02.2011 г.

Обн. ДВ. бр.11 от 4 Февруари 2011г., отм. ДВ. бр.19 от 26 Февруари 2013г.

Отменено с § 1 от заключителните разпоредби на Постановление № 38 от 18 февруари 2013 г. за приемане на Наредба за реда за установяването и означаването на европейски критични инфраструктури в Република България и мерките за тяхната защита - ДВ, бр. 19 от 26 февруари 2013 г.

МИНИСТЕРСКИЯТ СЪВЕТ ПОСТАНОВИ:

Чл. 1. (1) С постановлението се уреждат процедурата за установяването и означаването на европейски критични инфраструктури (ЕКИ), разположени на територията на Република България, и мерките за тяхната защита в секторите енергетика и транспорт.

(2) Подсекторите с ЕКИ се определят от компетентния министър съгласно приложението.

Чл. 2. (1) За установяването на потенциални ЕКИ се прилагат междусекторни и секторни критерии.

(2) Междусекторните критерии са:

1. потенциален брой на загиналите или ранените;

2. икономически последици - оценява се значимостта на икономическите загуби и/или влошеното качество на продукти или услуги, включително възможните последици за околната среда;

3. обществени последици - оценяват се последиците за общественото доверие, физическото страдание и нарушаването на ежедневиия живот, включително загубата на основни услуги.

(3) Праговете стойности на междусекторните критерии, определени за всеки конкретен случай от компетентния министър съгласувано със заинтересуваните държави - членки на Европейския съюз (ЕС), се основават на степента на нарушаване или на унищожаване на дадената инфраструктура.

(4) Секторните критерии са определени с Директива 2008/114/ЕО на Съвета от 8 декември 2008 г. относно установяването и означаването на европейски критични инфраструктури и оценката на необходимостта от подобряване на тяхната защита (ОВ, L

345, 23.12.2008) и отчитат характеристиките на отделните сектори с ЕКИ. Съдържанието на критериите е класифицирана информация.

Чл. 3. (1) Установяването на потенциална ЕКИ се извършва от компетентния министър по следния ред:

1. първоначален подбор на критичните инфраструктури в съответния сектор съобразно секторните критерии;

2. от критичните инфраструктури по т. 1 се определят потенциалните ЕКИ, като значимостта на последиците се определя съобразно междусекторните критерии по чл. 2, ал. 2;

3. за потенциалните ЕКИ по т. 2 се отчитат степен на нарушаване, време за възстановяване и наличието на алтернативи.

(2) За всяка установена потенциална ЕКИ се съобщава на държавите - членки на ЕС, които могат да бъдат значително засегнати.

Чл. 4. (1) Потенциалната ЕКИ се означава като ЕКИ след постигане на съгласие с държавите - членки на ЕС, които могат да бъдат значително засегнати.

(2) Компетентният министър уведомява собственика/оператора на инфраструктурата за нейното означаване като ЕКИ. Информацията относно означаването на дадена инфраструктура като ЕКИ е със съответното ниво на класификация по Закона за защита на класифицираната информация (ЗЗКИ) и правото на ЕС.

Чл. 5. (1) Всеки собственик/оператор на означена ЕКИ в тримесечен срок от уведомяването по чл. 4, ал. 2 изготвя операторски план за сигурност на ЕКИ, с който се установяват елементите на ЕКИ и мерките за защита.

(2) Операторският план по ал. 1 задължително съдържа:

1. елементите на критичната инфраструктура;

2. анализ на риска съобразно сценариите за действие при сериозни заплахи, уязвимостта на всеки елемент на ЕКИ, както и възможните последици;

3. мерки и процедури за противодействие:

а) постоянни мерки за сигурност - определят се необходимите инвестиции за сигурност и средствата, които да се използват по всяко време; технически мерки, включително инсталиране на детектори, системи за пожароизвестяване и пожарогасене, уреди за контрол на достъпа, защитни и предпазни средства; организационни мерки, включително процедури за сигнализиране и управление на кризи; мерки за контрол и проверка; комуникация; повишаване на осведомеността и обучение; сигурност на информационните системи;

б) мерки за сигурност, които се привеждат в действие в зависимост от вида и нивото на риска и заплахата.

(3) Собственикът/операторът на означената ЕКИ съгласува операторския план по

ал. 1 в едномесечен срок от изготвянето му с министъра на вътрешните работи и с председателя на Държавна агенция "Национална сигурност".

(4) Съгласуваният операторски план по ал. 1 се утвърждава от компетентния министър.

(5) Всеки собственик/оператор на означена ЕКИ в срок до една година въвежда в действие мерките на утвърдения операторски план по ал. 1 и ежегодно го актуализира.

(6) Операторският план по ал. 1 представлява класифицирана информация.

Чл. 6. (1) Всеки собственик/оператор на означена ЕКИ определя служител за връзка по сигурността, който е и точка за контакт между него и компетентния министър.

(2) В едномесечен срок след утвърждаването на операторския план по чл. 5, ал. 1 собственикът/операторът на означена ЕКИ информира компетентния министър за лицето, определено за служител за връзка по ал. 1.

(3) Информацията, предавана между служителя за връзка по ал. 1, собственика/оператора на означена ЕКИ и компетентния министър, е със съответното ниво на класификация съгласно ЗЗКИ и правото на ЕС.

(4) Служителят за връзка по ал. 1 информира незабавно съответния министър при установяване на рискове и заплахи за съответната ЕКИ.

Чл. 7. (1) Министърът на вътрешните работи или определено от него длъжностно лице е национална точка за контакт за Република България по защитата на ЕКИ.

(2) Министърът на вътрешните работи или определено от него длъжностно лице координира въпросите по защитата на ЕКИ в Република България с останалите държави - членки на ЕС, и с Европейската комисия.

(3) Националната точка за контакт по ал. 1 ежегодно информира Европейската комисия за:

1. броя на означените ЕКИ по сектори и броя на държавите членки, зависими от всяка означена ЕКИ;

2. броя на инфраструктурите по сектори, за които са проведени обсъждания относно праговете на междусекторните критерии.

Чл. 8. (1) В срок една година след означаването на ЕКИ компетентният министър извършва оценка на заплахите в подсекторите с ЕКИ и упражнява постоянен контрол.

(2) Компетентният министър на всеки две години чрез националната точка за контакт по чл. 7, ал. 1 представя на Европейската комисия доклад относно видовете уязвими места, заплахи и рискове, открити за секторите с ЕКИ.

Чл. 9. Писмена или устна информация за защитата на критичните инфраструктури, която е представена на други държави - членки на ЕС, или на Европейската комисия, се

използва само за целите на защита на критичните инфраструктури.

Допълнителни разпоредби

§ 1. По смисъла на постановлението:

1. "Критична инфраструктура" означава елемент, система или части от нея, които са от основно значение за поддържането на жизненоважни обществени функции, здравето, безопасността, сигурността, икономическото или социалното благосъстояние на населението и чието нарушаване или унищожаване би имало значителни последици за Република България в резултат на невъзможността да се запазят тези функции.

2. "Европейска критична инфраструктура" означава критична инфраструктура, разположена на територията на Република България, чието повреждане или разрушаване би оказало съществено негативно влияние върху поне още една държава - членка на ЕС. Значимостта на това негативно въздействие се оценява чрез взаимосвързани критерии, които включват последици, загуби или щети, произтичащи от междусекторни зависимости, свързани с безопасността и сигурността на инфраструктурата на енергетиката, на транспорта или на други видове инфраструктура.

3. "Анализ на риска" означава отчитане на съответните сценарии за действие при различни потенциални заплахи с цел да се извърши оценка на уязвимостта и на евентуалните негативни последици от нарушаването или унищожаването на дадена критична инфраструктура.

4. "Информация, свързана със защитата на критичните инфраструктури" означава факти относно дадена критична инфраструктура, които, ако бъдат оповестени и разкрити, могат да бъдат използвани за планиране и/или за извършване на действия с цел причиняване на повреди или унищожаване на обекти, елементи или инсталации от критичната инфраструктура.

5. "Защита" означава всички дейности, целящи гарантиране на нормалното функциониране, непрекъснатостта и целостта на критичните инфраструктури с цел възпиране, намаляване, смекчаване или неутрализиране на заплахите, рисковете или уязвимостта им.

6. "Собственици/оператори на европейски критични инфраструктури" означава физически лица, юридически лица или организации, които отговарят за инвестирането във или за нормалното функциониране, непрекъснатостта и целостта на определен елемент, система или част от тях, означени като ЕКИ.

§ 2. Постановлението въвежда изискванията на Директива 2008/114/ЕО на Съвета от 8 декември 2008 г. относно установяването и означаването на европейски критични инфраструктури и оценката на необходимостта от подобряване на тяхната защита.

Преходни и Заключителни разпоредби

§ 3. Изпълнението на постановлението се възлага на министъра на вътрешните работи, на министъра на икономиката, енергетиката и туризма и на министъра на транспорта, информационните технологии и съобщенията.

§ 4. Постановлението се приема на основание чл. 105, ал. 2 от Конституцията на Република България.

§ 5. Постановлението влиза в сила в деня на обнародването му в "Държавен вестник".

Приложение към чл. 1, ал. 2

Списък на секторите и подсекторите с ЕКИ

Сектор	Подсектор	
I. Енергетика	1. Електроенергия	Инфраструктури и съоръжения за производство и пренос на електроенергия във връзка с доставките на електроенергия
	2. Нефт	Производство, преработка, обработка, съхраняване и пренос на нефт по тръбопроводи
	3. Газ	Производство, преработка, обработка, съхраняване и пренос на газ по тръбопроводи Терминали за втечнен природен газ
II. Транспорт	4. Автомобилен транспорт 5. Железопътен транспорт 6. Въздушен транспорт 7. Транспорт по вътрешните водни пътища 8. Морски превоз	